

- 1 ПОМИЛѢЙ мѧ, Бже, защото челоуѣкъ є зинжал
да мѧ погзланѣ :
- Всѧкой день рѧтѣва и мѧ притѣснѧва.
- 2 Брагове-тѣ ми всѧкой день сѧ зинжали да мѧ погзланѣтѧ:
Защото мнозина сѧ които рѧтѣватѧ сѧ гордость прѣ-
тивѧ мене.
- 3 Бѧ който день сѧ убоѧ,
На тебе ще сѧ надѣѧь.
- 4 За Бога, ще похвалѧь слово-то мѧ:
На Бога уповахъ : нѣма да сѧ уплашѧь :
Какво ще ми стори пѧзть ?
- 5 Бѧкой день изврацѧтѧ дѣшѧ-тѣ ми :
Всичкы-тѣ имѧ помысли противѧ мене сѧ за зло.
- 6 Сзѣвѧтѧ сѧ, потѧватѧ сѧ, навлодавѧтѧ стѧпкы-
тѣ ми,
Като че прѣчѧкѣватѧ дѣшѧ-тѧ ми.
- 7 Ще сѧ изѣватѧ ли чрѣзъ беззаконїе-то ?
Боже, низрини сѧ гнѣвъ тѣзи людѣе.
- 8 Ты си изкроуѧ скытанїѧ-тѧ ми :
Тѣри сѧзѧны-тѣ ми въ сзсѧдѧ-тѧ си.
Не сѧ ли тѣ въ твоѧ-тѧ книгѧ ?
- 6 Тогазѣ ще сѧ взрѧхѧтѧ врагове-тѣ ми назадѧ, въ кой-
то день тѧ призовѧ :
- Знаѧь това, че Богѧ є сѧ мене.
- 10 За Бога ще похвалѧь слово-то мѧ
За Господа ще похвалѧь слово-то мѧ
- 11 На Бога сѧ надѣѧь : нѣма да сѧ уплашѧь :
Какво ще ми стори челоуѣкъ ?
- 12 Выхъ ми сѧ, Боже, мѧи-тѣ къ мѧ тебѣ обрѧчанїѧ :
Ще ти отдавамѧ славословїѧ.
- 13 Защото си изѣвилѧ дѣшѧ-тѧ ми отѧ смѣрть :
Дали не и нозѣ-тѣ ми отѧ попѧзѧновенїе,
За да ходѧь прѣдѧ Бога въ видѣлѧнїѧ-тѧ на живы-тѣ ?